

OBSAH.

Do Memfidy, hlavního města říše egyptské, dochází právě zvěst, že voje Aeth opův poznovu se valí do země, ano že i samy Théby jimi jsou již ohroženy. Zároveň zjevila ochrankyně Egypta, bohyně Isis, kdo rá být vůdcem Egyptanův. Jest to mladý a statečný Radamès, jemuž dcera králova, Amneris, v lásce jest nakloněna. Než tento, jak Amneris s hrůzou tušiti počíná, sdílí i opětuje potají náklonnost otrokyně Aidy, dcery to krále ethiopského Amonasra. Nejvřelejší touhu mladého vojevůdce dochází právě svého splnění. Král jmenuje ho vůdcem vojáků egyptských a v chrámě Vulkánově opásá jej velekněz Raufis posvátným mečem válečným. (I. jednání.)

Štěstí nepřálo zbáním ethiopským. Co vítěz vrací se Radamès ve slávě a předvádí králi zajatce nepřátelské, mezi nimiž i sám otec Aidin, Amonasro, se nachází. V odměnu za to věnčí Amneris skráně vítězovy a král, podáváje mu ruku dcery své, ustanovuje ho svým nástupcem na trůně. Nadějí v brzkou pomstu těší naproti tomu Amonasro nešťastnou svoji dceru. (II. jednání.)

Ve chrámu Isidině modlením má strávit Amneris noc před svým sňatkem. Poblíž chrámu toho setkává se Aida se svým otcem, kterýž ji přemlouvá, aby na miláčku svém Radamovi vyzvěděla tajemství válečné. Když pak na to oba milenci, nevidouce před sebou jiné spásy, o útěku společném se umlouvají, vyjeví Radamès k otázce Aidině, která cesta jim k tomu volna zbývá. Odhalení to slyší netoliko Amonasro, nýbrž i Amneris, vystupující po boku velekněze z chrámu Isidina. Amonasro dává se s dcerou svou na útěk, kdežto Radamès odevzdává se sám co zrádce v moc kněží a soudcův egyptských. (III. jednání.)

Nadarmo přemlouvá Amneris Radama, aby upustil od své lásky k Aidě, slibující, že jej za cenu tu vysvobodí od hanby a záhuby; nadarmo žebře i u kněží za milost pro něj; nelitostní soudcové vynášejí nad ním rozsudek smrti. Za živa má sestoupit ve hrob, nacházející se pod chrámem Vulkánovým. Tam však nalézá Radamès čekající naň již Aidu, s nížto v oslavě syrchané lásky umírá. (IV. jednání.)